

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 17C/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215205554
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1215205554.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou v právnej veci navrhovateľa: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Košice, Hlavná 104, IČO: 47243368, zastúpený advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7 proti odporkyni: O. O., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom. U.. P. XXX/X, Prievidza, zastúpená opatrovníčkou N.. V. S., pracovníčkou Okresného súdu N. L. o zaplatenie 294,44 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi 175 euro spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 1.5.2014 až do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 294,44 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % od 1.5.2014 do zaplatenia ako aj trovy konania, z titulu nedoplatku na úvere poskytnutého na základe uzavretej rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru dňa 27.2.2014, v zmysle ktorej bol odporkyni poskytnutý krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 175 euro, ktorý sa zaviazala vrátiť v celkovej výške 229,44 euro s tým, že táto suma predstavuje súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov navrhovateľa za poskytnutie úveru vyjadrený pevnou sumou vo výške 54,44 euro s tým, že celkové náklady navrhovateľa predstavujú

2

17C/47/2015

RPMN, ktorej výpočet je uvedený v čl. IV bod 8 rámcovej zmluvy a ďalej žalovaná suma pozostáva aj zo skutočne vynaložených nákladov vo výške 65,- euro, nakoľko odporcu výzvami vyzýval na úhradu záväzku a tieto si uplatňuje podľa čl. IV. bod 5 rámcovej zmluvy.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 O. s. p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade išlo o drobný spor, súd nenariaďoval pojednávanie.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, upomienok s upozornením na hrozbu exekúcie, urgencie, výpisu z bankového účtu navrhovateľa, internetovej stránky <http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank> a zistil nasledovný skutkový stav:

Medzi účastníkmi konania bola uzavretá dňa 27.2.2014 prostredníctvom diaľkovej komunikácie rámcová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s tým, že odporkyňa prijala návrh rámcovej zmluvy zo strany navrhovateľa, na základe ktorých navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporkyni ako dlžníkovi krátkodobý, bezúčelový úver vo výške 175,- €. Táto zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Odporkyni bola zo strany navrhovateľa týmto spôsobom poskytnutá suma 175,- € so splatnosťou do 30.3.2014.

Z rámcovej zmluvy a jej obsahu súd zistil, že navrhovateľ predmetný úver označil ako bezúročný v článku IV., bod 3., avšak v zmluve vyjadril priemernú RPMN vo výške 418 %, a celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú k RPMN 2326,1 %. Navrhovateľ uviedol celkové náklady, ktoré mali byť tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vyjadreným pevnou sumou 54,44 €, ktoré mali predstavovať príslušenstvo.

V čl. IV bod 1 Rámcovej zmluvy bolo dohodnuté, že klient sa zaväzuje zaplatiť poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru.

Zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 je vyjadrená RPMN pri úveroch do 1.500,- € pri splatnosti od troch do šiestich mesiacoch 69,17 %, pričom tento údaj sa na tento zmluvný vzťah nevzťahuje, keďže išlo o splatnosť do jedného mesiaca, pričom navrhovateľ uvádzal nesprávne aj tento údaj v predmetnej zmluve. Výška odplaty pri spotrebných úveroch v januári 2014 bola 13,72 % zverejnené na internetovej stránke pri splatnosti do jedného roka (

3

17C/47/2015

<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>).

Súd aplikoval na daný prípad i Smernicu Rady ES č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre úplnosť veci však Najvyšší súd SR uvádza, že spotrebiteľské zmluvy sú v právnom poriadku Slovenskej republiky upravené zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom, pričom každý z týchto zákonov upravuje časť problematiky a oba tieto zákony je potrebné aplikovať spoločne z dôvodov, aby nedošlo k porušeniu práv priznaných spotrebiteľom pri uzavieraní spotrebiteľských zmlúv podľa práva Európskeho spoločenstva.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., môžu byť spotrebiteľskými zmluvami všetky pomenované aj nepomenované zmluvy bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona boli uzavreté. Pre kvalifikáciu zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej je podstatné, aby išlo o zmluvu, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe, že sa uzaviera medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, a že spotrebiteľ nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu s vyhladkou na úspech a jeho jediná možnosť naloženia s návrhom zmluvy je alternatívna, a to buď prijme návrh zmluvy alebo návrh zmluvy odmietne.

Smernica Rady Európskych spoločenstiev č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy. Každá zmluva, upravená zákonom, aj nepomenovaná zmluva, môže byť zmluvou spotrebiteľskou, pokiaľ vykazuje znaky určené smernicou. Súdný dvor Európskeho spoločenstva to zdôraznil právnym názorom "Podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Smernice, priznaná ochrana v podstatnom rozsahu zahŕňa podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté vo všetkých zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom". všetkých zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom".

Z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa z poznámky 9 pod čiarou vyplýva, že pri identifikácii spotrebiteľských zmlúv odkazuje zákon v poznámke pod čiarou na ustanovenia §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Súd považuje za potrebné poukázať i na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde je zakotvené výkladové pravidlo, týkajúce sa obsahu spotrebiteľských zmlúv, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Pre uplatnenie zákonom určeného spôsobu výkladu nie je podstatné zavinenie. Súd nemusí preskúmať, taktiež ani akýmkoľvek spôsobom preukazovať, že navrhovateľ pripravil do zmluvy ustanovenie vyvolávajúce pochybnosť s úmyslom získať výhodu na úkor spotrebiteľa. Sama skutočnosť, že zmluvnú formuláciu je možné vysvetliť viacerými spôsobmi, je postačujúca k tomu, aby súd ex offo vyložil predmetné zmluvné ustanovenie tak, aby bolo priaznivejšie pre spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené potom neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné a táto neplatnosť je absolútna.

4

17C/47/2015

Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom nie sú:

- a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu,
- b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov,
- d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d),
- f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona,
- g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby,
- h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak,
- i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov,
- j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne,
- k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom,
- l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,
- m) úver podľa osobitného predpisu,
- n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu,
- o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuiteľnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuiteľnú vec,
- p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako

5

17C/47/2015

tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu,

q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok,

r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu.

V odseku 3 sú uvedené určité druhy úverov, na ktoré nebude navrhovaná právna úprava aplikovaná. Toto vecné vymedzenie pôsobnosti zákona vyplýva z implementovanej smernice ES a je dané zvláštnym charakterom niektorých zmlúv alebo existenciou špecifickej právnej úpravy.

Podľa § 2 na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm.

c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

6

17C/47/2015

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

Podľa § 2 zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie

a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,

b) finančnou službou služba poskytovaná

1. poisťovňou, poisťovňou z iného členského štátu, zahraničnou poisťovňou alebo ich pobočkami,
2. obchodníkom s cennými papiermi, zahraničným obchodníkom s cennými papiermi, pobočkou zahraničného obchodníka s cennými papiermi,
3. správcovskou spoločnosťou, zahraničnou správcovskou spoločnosťou, pobočkou zahraničnej správcovskej spoločnosti,
4. bankou, zahraničnou bankou, pobočkou zahraničnej banky,
5. doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou,
5. doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou,
6. inštitúciou elektronických peňazí, zahraničnou inštitúciou elektronických peňazí, pobočkou zahraničnej inštitúcie elektronických peňazí,
7. veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, alebo
8. inou osobou s obdobným predmetom činnosti, ako majú osoby uvedené v prvom až siedmom bode,

- c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku,
- d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania,
- e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg,
- f) trvanlivým médiom nástroj alebo technický prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uchovať jemu adresovanú informáciu spôsobom umožňujúcim použitie tejto informácie v budúcnosti na účely, ktoré plní táto informácia, a umožňujúcim nezmenené reprodukovanie uloženej informácie, najmä technický nosič informácií,
- g) prevádzkovateľom prevádzkovateľ alebo poskytovateľ prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý v rámci svojho podnikania sprístupňuje jeden alebo viacero prostriedkov diaľkovej komunikácie na použitie dodávateľovi,
- h) automatickým telefónnym volacím systémom systém, ktorý automaticky doručuje zaznamenanú hlasovú správu,
- i) sprostredkovateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je podľa osobitného zákona oprávnená vykonávať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca o uzavretie zmluvy na diaľku mal príležitosť takú zmluvu uzavrieť,
- j) zmluvnou pokutou sankcia alebo iné plnenie spojené s odstúpením od zmluvy na diaľku.

Podľa § 8 zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona dodávateľ je povinný pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný ponukou finančnej služby oznámiť spotrebiteľovi informácie o

a) dodávateľovi, a to

1. obchodné meno a sídlo dodávateľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu dodávateľa, ak ide o fyzickú osobu,
2. ďalšie kontaktné adresy, ktoré sú dôležité pre vzťah spotrebiteľa s dodávateľom, iné ako sú uvedené v bode 1,
3. predmet podnikania alebo činnosti,
4. identifikačné číslo dodávateľa a označenie registrového súdu, ktorý ho prideliť; ak ide o cudzozemca, označenie verejného zoznamu alebo registra, do ktorého sa zapisujú

ustanovené údaje týkajúce sa podnikateľov v štáte, v ktorom má sídlo dodávateľ, a identifikačné číslo, pod ktorým je v tomto verejnom zozname alebo registri zapísaný,

5. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo obchodného zástupcu dodávateľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania, adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo obchodného zástupcu dodávateľa, ak ide o fyzickú osobu,
6. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo sprostredkovateľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo sprostredkovateľa, ak ide o fyzickú osobu, a ich právny vzťah k dodávateľovi,
7. názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu nad činnosťou dodávateľa,

b) finančnej službe, a to uvedením

1. charakteristiky poskytovanej finančnej služby,

2. celkovej výšky odplaty za finančnú službu vrátane všetkých poplatkov, výdavkov a daní platených spotrebiteľom prostredníctvom dodávateľa; ak nemožno určiť presnú výšku odplaty za finančnú službu, dodávateľ je povinný uviesť základ na jej výpočet tak, aby bolo možné overenie jej výšky spotrebiteľom,
3. upozornenia na riziká, ak ponúkaná finančná služba je spojená s nástrojmi zahŕňajúcimi riziká súvisiace s ich špecifickými črtami alebo činnosťami, ktoré sa majú vykonať alebo ktorých cena je závislá od zmien na finančných trhoch, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, a upozornenie, že doterajší závislá od zmien na finančných trhoch, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, a upozornenie, že doterajší výnos nie je zárukou budúcich výnosov,
4. informácie o daniach a iných poplatkoch, ktoré nie sú uhrádzané prostredníctvom dodávateľa, alebo ním nie sú vyberané,
5. doby platnosti poskytnutých údajov,
6. informácie o platobných podmienkach a spôsobe vykonania služby,
7. dodatočných nákladov spotrebiteľa spojených s použitím prostriedkov diaľkovej komunikácie, ak sa účtujú,

c) zmluve na diaľku, a to o

1. práve na odstúpenie od zmluvy podľa § 5 vrátane doby jeho trvania, o podmienkach na jeho uplatnenie, informácie o peňažnej sume, ktorú možno požadovať od spotrebiteľa podľa § 6 ods. 1, a o dôsledkoch neuplatnenia tohto práva alebo o neexistencii práva na odstúpenie od zmluvy,
2. minimálnej dobe platnosti zmluvy v prípade finančných služieb, ktoré sa majú poskytovať trvalo alebo opakovane,
3. možnosti predčasného alebo jednostranného skončenia zmluvy vrátane informácie o súvisiacich zmluvných pokutách,
4. postupe uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy vrátane adresy, na ktorú sa má zaslať oznámenie o odstúpení,
5. označení štátu, ktorého právnym poriadkom sa dodávateľ riadi pri ponuke finančných služieb spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy,
6. voľbe práva a súdu podľa osobitného predpisu,
7. jazyku alebo jazykoch, v akých sa dodávateľ so súhlasom spotrebiteľa zaväzuje komunikovať počas trvania zmluvy a oznamovať zmluvné podmienky a informácie podľa tohto paragrafu,

d) spôsobe vybavovania reklamácií a sťažností alebo o možnosti mimosúdneho vybavenia sťažností,

9

17C/47/2015

e) existencii iných garančných fondov alebo systémov náhrad, ako sú garančné fondy alebo systémy náhrad podľa osobitných zákonov.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zák. dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmy obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods.3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu

plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

10

17C/47/2015

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pre súkromné právo je charakteristická rovnosť subjektov právnych vzťahov, teda i rovnosť zmluvných strán. Jeho rys je niekedy považovaný priamo za pojmový znak súkromného práva. Preto sa zdá, že každá zvláštna ochrana poskytovaná iba jednému zo subjektov právneho vzťahu je čímisi, čo sa prieči povahe súkromného práva, pretože je nutne spojené s právnym zvýhodnením. Klasické poňatie rovnosti subjektov v súkromnoprávných vzťahoch sa zakladá na rovnosti formálnej. Tá spočíva v tom, že zákon neposkytuje žiadnemu subjektu, či ich skupine právne výhody, ako i v tom, že súkromnosť v právnej sfére nie je žiadna zo strán voči druhej v pozícii nadriadenosti či podriadenosti. Táto formálna rovnosť je proťajškom občianskej rovnosti pred zákonom v demokratických ústavách a spolu s ňou vznikla k prekonaniu stavovských rozdielov predchádzajúcej doby. Formálna rovnosť je rovnosťou nerovných. Ich nerovnosť vyplýva nielen z prirodzených rozdielov medzi ľuďmi, ale aj z rôznej hospodárskej a spoločenskej pozície právnych subjektov, ktorá podmieňuje ich faktické možnosti, prístup k informáciám a podobne.

Osoby pod zvláštnou ochranou zákona dlho zostali jedinou odchýlkou zo zásady rovnosti.

Práve obmedzené možnosti verejnoprávnej ochrany slabších subjektov vedú k tomu, že požiadavka ich ochrany preniká ako aktuálne spoločenská ochrana do práva súkromného. Týka sa to aj jednotlivých inštitútov, ktorých okruh sa sústavne rozširuje, takže ochranu slabšej zmluvnej strany možno dnes ponímať ako vývojový trend súkromného práva. Tak súkromné právo dospelo až k potrebe ochrany slabšej strany v bežných spotrebiteľských vzťahoch. Pokiaľ ide o vymedzenie slabšej strany, treba vychádzať z toho, čo je pre túto slabšiu stranu charakteristické. Ide teda o fyzickú osobu, ktorá je voči druhej strane záväzkového vzťahu v nevýhode spočívajúcej predovšetkým v nedostatku profesionality, v obmedzujúcej informovanosti, v konaní pod určitým hospodárskym tlakom z dôvodu finančnej nedostatočnosti, v obmedzenom prístupe k právnej pomoci a podobne. Na základe uvedenej charakteristiky tak možno uzavrieť, že v rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahov je slabšou zmluvnou stranou jednoznačne spotrebiteľ.

V danom prípade súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nie zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru a to s poukazom na ust. § 1 ods.3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov na dobu 1 mesiaca, t.j. splatnosť bola dohodnutá do 3 mesiacov. Zmluvný vzťah sa preto nespravuje ustanoveniami tohto právneho predpisu, ale táto skutočnosť

13

17C/47/2015

neznamená, že oprávňuje veriteľa k ľubovôli pri uvedení zmluvných podmienok, ktoré nesmú byť v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka § 52 a nasl. o spotrebiteľských zmluvách, pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu. Súd poukazuje na rozpor uvedený v predmetnej zmluve, kde je poskytnutie peňažných prostriedkov bez úroku, avšak veriteľ si zároveň uplatňuje príslušenstvo, ktoré majú tvoriť celkové náklady spočívajúce z poplatku.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, ktorá sa však neriadi ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko ide o úver so splatnosťou do 3 mesiacov a teda predmetná zmluva svojim obsahom je zmluvou o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Na základe zmluvy o úvere poskytol navrhovateľ odporkyni úver vo výške 175,- €, ktorý mal splatnosť do 3 mesiacov, pričom predmetný úver bol bezúročný ako vyplýva z ustanovení rámcovej zmluvy, avšak podľa ustanovení § 497 Obchodného zákonníka sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi na jeho požiadanie peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky, ktoré podľa obsahu zmluvy medzi účastníkmi konania neboli dohodnuté, pretože úver je bezúročný ako uvádza navrhovateľ. Navrhovateľ, ktorý vyjadroval celkové náklady vo výške 54,44 € s odkazom na § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd v danom prípade dospel k záveru, že navrhovateľ nemá nárok na takto ním zmätočne uvádzanú sumu poplatku vo výške 54,44 €, keď v predmetnej zmluve vyjadruje, že jeho celkové náklady sú vyjadrené percentuálne, avšak následne odporujúce ustanovenia zmluvy uvádzajú výšku poplatku za poskytnutie úveru 54,44 €. Takéto dojednania sú podľa názoru súdu v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, pretože vyjadrujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a teda podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovenia zmluvy navrhovateľa spôsobujú značnú nerovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, náklady navrhovateľa nie sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Ustanovenia zmluvy si navzájom odporujú a v rozpore so zákonom a odporujúco je vyjadrená aj RPMN vo výške 418 %, ktorá je neprípustná a neprimeraná a nie je v súlade s maximálnou výškou odplaty pri poskytovaní spotrebiteľských úverov. Súd preto navrhovateľovi priznal iba výšku poskytnutého úveru vo výške 175,- €, pričom požadovaný poplatok 65,- € za poskytnutie úveru a

vyčíslené náklady v zmysle čl. IV bod 5 súd nepriznal, nakoľko tieto zmluvné podmienky sú v rozpore so zákonom, pretože v zmysle uvedených zmluvných dojednaní je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním, pričom navrhovateľ nepreukázal aké skutočné náklady mu z vypracovaním upomienok a urgencií vznikli a odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ustanovenia zmluvy, ktoré sa týkali výšky týchto nákladov, preto súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorými sa tento zmluvný vzťah spravuje, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, že tieto ustanovenia neboli dojednané individuálne a sú neplatné.

Odporca ako spotrebiteľ, teda slabší článok v zmluvnom vzťahu, nemal možnosť ovplyvniť tieto ustanovenia vopred pripravenej zmluvy a súd aj v tejto časti návrh ako nedôvodne podaný zamietol.

Súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 odo dňa nasledujúceho po splatnosti pohľadávky v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 a § 10 c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Vo zvyšku súd návrh zamietol.

14

17C/47/2015

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., keď poukazujúc na mieru úspešnosti a neúspešnosti navrhovateľa rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.

15

17C/47/2015

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.